

Bréf til og málefni bæjarstjórnar 1880-1902

Aðfnr. 2226, örk 2

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

	1881	1882	1883.	1884.	1885.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
I.	19 80	20 43	20 91	18 41	34 40
II a	337 20	337 20	318 60	400 .	400 .
b. Skrifstofuheld, etc.	100 70	191 13	201 03	140 49	209 13
c. til fangavörðar	66 .	66 66	66 66	66 66	66 66
d. umgjöf & lendingur	100 .	100 .	100 .	100 .	160 .
2a. fastur astorsortur	460 .	520 .	520 .	520 .	520 .
β. auðanatarvörðla	264 .	218 .	275 50	236 .	218 .
γ. tvær lögflutningar	1040 .	1040 .	1040 .	1040 .	1040 .
3a. fastur af skattavörðum	306 66	306 66	406 66	401 35	253 33
b. þorsöngvörðum	29 66	29 66	29 66	29 66	29 66
c. garða & sigvörðar	40 .	40 .	40 .	40 .	55 .
4. Vegabætur	1253 55	986 13	1147 91	1075 38	1074 85
5. þrjúvörð, sýsluvörð, renni	634 35	569 12	585 69	720 71	761 38
6. Vatubólur	289 82	255 57	363 05	482 29	970 82
7. Skóttarbolur	8 58	1002 52	934 25	502 98	387 22
8. Gólfþing	558 89	708 81	588 04	857 53	717 32
9. Árgjöld af Kllh.	288 68	319 78	258 04	286 95	282 09
10. Vextir og afbörg. af lánum	3021 36	2135 80	3591 59	3359 27	3635 01
11. Áhöld	1 75	84 67	11 90	74 87	131 43
12. Övris útgjöld	294 30	888 25	604 55	164 43	637 83
III. a. Fastir orngar	3725 74	3896 59	4190 11	4162 47	4640 43
b. Þorsfarneim þorkur	2500 48	2690 46	2770 36	3025 91	3367 15
b2. „ „ utausveitar	604 31	1322 17	707 53	1536 58	1604 34
c. vitstola	926 79	867 75	889 40	794 10	792 75
d. greiðumarkostnaður	174 05	159 64	48 08	179 .	13 .
e. Lögflutningar	1 50	17 50	47 10	78 50	147 75
2. Gjafir útgjöld	413 47	38 13	67 52	125 49	144 45
IV. a-b. fastur þerrnari	1200 .	1200 .	1200 .	1200 .	1200 .
c. Línaxemla	1032 09	1068 .	1089 50	1303 50	1535 .
d. undir þerrnari	" "	" "	125 .	500 .	500 .
2a. Viðhald þornark	42 96	" "	126 71	57 85	92 82
b. áhöld	" "	1 17	4 80	177 47	40 35
c. brunabætur og húsnæðis	78 86	35 80	120 .	49 47	67 15
d. eldvörður og ljós	213 90	244 98	457 13	378 60	480 06
3. Övris útgjöld	26 64	116 33	72 20	417 45	363 11
4. Þvermasólium	100 .	" "	" "	" "	" "
Núverjofnum	12924 .	13352 .	15639 .	16388 .	17243 .

Handwritten text in Icelandic script, likely a signature or address, located in the bottom right corner of the page. The text is written in a cursive style and includes names and dates.

Handwritten text in Icelandic script, likely a signature or address, located in the bottom right corner of the page. The text is written in a cursive style and includes names and dates.

Þegar beyarskjörnið sidasliddið er kofi ákveðið að leggja
veg, framhald af Þakhlöðuski, uppi þinghollesbrati, þá
Magnús Magnússon í Studlakoti þá á leit að beyarskjörnið
þeypti af sjá alla löt sine, með því að hún yrði ein lítill virði,
þegar hinni fyrir hugaði vegur veri lagður yfir hana og skerti
hana að mun. Þeyarskjörnið varð við þessum tilmalum
og var ákveðið borga löðina sína og hún yrði melis af övil-
hollum mænum. Löðin var þinnast melis af þó dóm-
kvoddum mænum á 120 Mr. og samþykkti beyarskjörnið
það mat, en Magnús Magnússon var eigi ánægður með
það og heimtáði yfirmat. Í yfirmatinu, sem fram fór
1. ágúst f. á. er löðin epli tilvísun Magnússar talin 34000
og hvar alin melis 2 f. a., en með því að löt þessi frá því fyrsta
þesur aðeins verid talin 398 af og avallt þesur verid
goldið epli hana samkvæmt því, neiladi beyarskjörnið
að borga löðina hana verid heldur svaradi þessum stard
þessum, er löðargjaldastkráin tiltekur, nema Magnús
syndi skýrt eigi fyrir því, að hann allt stanni löt. En
það þesur hannum er eigi hekiat. Uppi andvirdi löðarinn
er voru hannum þá borgadar 100 Mr. 3 ág. f. á., og jatar hann í
kvilluminn að hann kofi selt beyarskjörnið löðina, en
samt sem aður þesur hann sá í sumum málum og yrkt löðina

sem sína eign au leyfis eða sarsþykktis þajarsjórnanna.
Þar er þajarsjórnin eigi getur lalít stíkt gjöradi viðgangast
þefur hún ákveðit að lögskja Magnús Magnússon ítt af
þerum, og leyfi þeg mér þer að þíða hína heidrunu sálta
nefud Reykjavíkur að þella hann fyrir sig ááum í mér
fyrir hönd þajarsjórnanna, til þessa að reynt verðir
að koma sáttum á um þetta mál, en laléit það eigi,
íska þeg málinu vísad til donis þáttanna. -

Þajarsjórnin í Reykjavík, 13 september 1889

Virðingarfyllt
Halldór Daníelsson

Í þelefni af franskrítadrikeru innkallant þer með beaufögts, formudu
beaufögtsarmannu Klaléus Daníelsson fyrir hönd beaufögts Reykja-
-víkur og Magnús Magnússon frá Stuhlshöti til óáttafundar, um
kaldinn verður á beaufögtslofu Reykjavíkur, þriðjudaginn þerum
17 Septembris mánaðar kl. 11. f. h.

Luttaneftur Reykjavíkur 17 Sept. 1889

Þerum 10 áur
þerum áur

Almonteuvir
Sí

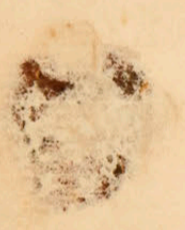
Almonteuvir

Luttaneftur Reykjavíkur

Ái 1889 þriðjudaginn þerum 17 Septembris

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Útskrift
úr
gjörðabók bæjarstjórnarinnar í Reykjavík

Nr 1889, fönnin hvdaginn 5. september var fundur hald-
inn í bæjarstjórninni:

5. Samuleidis var ályktað að lögskja Magnús Magn-
ússon í Sturlakoti fyrir hvern íldarlama molli
á lúð, er hann hefir selt hann, þ.e. afganginn af
því sem fór undir framlegging Þóskhláðustígs²

Allir á fundi nennu Jóni Ásfron, Póli Þorkelsson
og Guðbrandur Þinnbogason

Flóra stóki fyrir tekið

Klaudei Láruelva. E. Th. Jóhannsson W. Th. Þuridsson.
J. Jóhannsson. Þjórnjóhannsson. Þór hallur Þjóhannsson G. Þóðarsson.

Þetta útskrift er staðfestir

Hannar Þannsson

Lest þann: ráttavefur Reykjavíkur 17 Sept 1889

W. Th. Þuridsson

Hjertuð lýri þú þess, að útlutun-
þú, tilheyrandi kaupmanni J. Eoghlill
hefur verið í hagnægingi í Laugarnes-
landi ^{utvæðingunni} þú í haust, að þú er þú kemst
nær - 1000 að tölunni í einni sólarhring
Yfirbætur þú gef þú eptri bertu sam-
væði og samþættingu

St. í Reykjavík 18. nóvember 1890.

Þú Þóroddsson

REGLUR

FYRIR ÞVÍ, HVERNIG SEMJA SKULI SKÝRSLURNAR UM FÓLKSFJÖLDA Á ÍSLANDI

1. NÓVEMBER 1890.

Með því að manntal er í ýmsu tilliti mjög áriðandi, til þess að komast að rjettri niðurstöðu um lands- og sveitarhagi, væntir stjórnin þess, að allir, sem hlut eiga að máli, gjöri sjer far um, að láta í tje þær skýrslur, sem með þarf, sem nákvæmlegast og eptir beztu vitund, og styðji að því eptir megni, að manntalið fari sem bezt fram.

1. Manntalið skal byrja 1. nóvember 1890, og skal því lokið sama dag, þar sem því verður við komið, en þegar því verður eigi lokið samdægurs, skal halda því áfram hvern virkan dag, þangað til því er lokið svo fljótt sem verður.
2. Prestur skal láta hreppstjóra semja manntalsskrá í sókn hverri. Sje hreppstjóri veikur, eða með öðru móti tálmaður, skal prestur fela það á hendur áreiðanlegum bónda í sókninni. Í Reykjavík skulu lögregluþjónarnir semja manntalsskrána og segir bæjarstjórnin fyrir um það, sem þar að lýtur.
3. Til þess að manntalið verði framkvæmt svo fljótt og nákvæmt sem unnt er, skal sóknarpresturinn, nokkrum dögum áður en telja skal, fá hverjum hreppstjóra í sókninni 1 exemplar af þessum reglum og hinu prentaða skýrsluformi með þeim, og svo margar arkir af skránum, er þurfa þykir. Presti ber einnig að leiðbeina hreppstjóra í öllu því, sem nauðsyn kynnir til að bera, og einkum að brýna það fyrir honum, að við hafa mestu nákvæmni sem auðið er, og að leiða hlutaðeigendum fyrir sjónir, að eigi sje tilefni til að draga dulur á neitt það, sem getið skal um í skránum, þar eð tilgangurinn sje enginn annar en sá, að fá nákvæma skýrslu um fólksfjöldann í landinu.
4. Manntali skal haga eptir því, sem bæir liggja beinast og gegnzt við, og ber þess einungis að gæta, að eigi sje slæppt neinum bæ eða húsi, og hvergi sje tvisvar talið.
5. Þegar talið er, skal færa til á manntalsskrána öll þau heimili, og alla þá menn, sem eru á hverjum bæ eða í hverju húsi. Til eins heimilis heyra aðeins þeir, sem hafa sameiginlega eldstó. Próféntumenn, lausamenn, húsmenn eða aðrir, er í húsinu búa, verða því ekki taldir sem sjerstök heimili, þegar þeir eigi hafa eldstó sjer, en borða hjá öðrum, og skal við nöfn þessara manna setja + í heimiladálkinn, til þess það sjáist, að þeir heyri ekki undir neitt heimili. Sjeu fleiri en eitt heimili á sama bæ eða í sama húsi, skal greina þau hvert frá öðru með strykri og rita áframhaldandi tölur við þau 1, 2..., þannig að hin síðasta tala sömuleiðis sýni heimilafjölda þann er á hverri skrá stendur.
6. Sjerhver skal talinn í því húsi eða á þeim bæ eða skipi, þar sem hann hefir verið um nóttina milli hins 31. oktbr. og 1. nóvbr. 1890, hvort sem hann á þar heima eða ekki, en á aðalskýrsluna tilfærast aðeins þeir, sem eiga heima þar sem þeir eru taldir, eða í einhverju húsi eða á einhverjum bæ í þeirri sókn. Hafi einhver tjeða nótt eigi verið í manna húsum; á ferð eða því um líkt, skal hann talinn þar sem hann fyrst kemur á bæ 1. nóvbr. Eigi, má telja með börn, sem fæðast eptir 1. nóvbr. 1890 kl. 12 á hádegi, heldur skal álíta þau sem ófædd, en þá sem kunna að deyja eptir 1. nóvbr. kl. 12 á hádegi, en áður en talið er, skal telja með, eins og þeir væru lifandi.
7. Hið fulla nafn hvers skal tilfært, kyn og aldur: aldur manna skal telja eptir því ári, sem þeir hafa fyllt, og er því t. a. m. sá, sem er á 26. ári, talinn 25 ára, en ekki 26; ef óskírð börn eru á heimilinu skal sagt til kyns þeirra (»óskírður drengur« eða »óskírð stúlka«); börn, sem eru á fyrsta árinu, teljast sem »eigi ársögmul« og skal tilgreina fæðingardag þeirra. Svo skal og tilgreina, hvort menn eru giptir eða ógiptir, ekkilar eða ekkjur, eða skilin fullum hjónaskilnaði eða að borði og sæng; fæðingarstað manna, og hværrar trúar þeir eru, hvað þeir eru á heimilinu, nafnbót og embætti, atvinnuveg eður hvað annað þeir hafi til uppeldis sjer, eða hvort þeir eru á sveit. Hafi nokkur fleiri atvinnuvegi en einn, skal telja, að hann lifi á þeim atvinnuveginum, er hann segist hafa mest viðurværi af. Um lausamenn skal þess og einnig getið, á hverju þeir lifi einkum.
8. Sje nokkur mál- og heyrnarlaus, heyrnarlaus eða blindur (þar með taldir þeir, sem eru svo mjög sviptir heyrn sinni eða sjón, að þeir hafa í raun og veru engin not af skilningarvitum þessum), fábjáni eða geðveikur, skal setja stryk undir nöfn þeirra, svo að tala þeirra sjáist ljósara, og skal svo setja þá í dálka þá, sem til þess eru ætlaðir.
9. Þá, sem eiga ekki heima í þeirri sókn, þar sem þeir skulu taldir samkvæmt reglunni í 6 tölulið, skal tilfæra sjer á aukaskýrsluna A aptan við aðalskýrsluna, og skal tilgreint hvar þeir eigi heima. Sje heimili þeirra á Íslandi, skal sú sókn (í því og því amti), þar sem þeir eiga heima, tilgreind, en ef þeir eiga heima erlendis, er nóg að tilfæra það land, sem þeir eru frá.
10. Þá menn, sem heyra til heimilisins eða eiga heima í húsi því eða bæ, þar sem talið er, en hafa verið utan sóknar nóttina milli þess 31. oktbr. og 1. nóvbr., skal tilfæra sjer á viðaukaskýrsluna B. aptan við aðalskýrsluna, og skal þar tilgreindur sá staður, þar sem þeir eru um stundar sakir, á sama hátt og áður var sagt (sókn, ef þeir eru innanlands, en ella það land, þar sem þeir dveljast).
11. Þegar hreppstjórnin hefir skrifað upp alla menn í sókninni, skal hann tafarlaust afhenda sóknarprestinum skrána eða skrárnar og skal prestur síðan semja manntalsskrá yfir allt brauðið.
12. Hið sama, sem eptir ofangreindum reglum gildir um hús og bæji, gildir einnig um þau hús, sem ætluð eru til opinberra þarfa, svo sem sjúkrahús, og hið sama gildir einnig um hýsingar- og veitingarhús; þannig ber á sjúkrahúsi að tilgreina alla þá sjúklinga, sem nóttina milli hins 31. oktbr. og 1. nóvbr. 1890 liggja á spítala, með fullu nafni, aldri, stöðu, atvinnuveg osfrv. alveg á sama hátt, og þeir, sem eiga heima á spítala, eru til greindir. Ferðamenn, sem eru á hýsingarstað aðfaranóttina hins 1. nóvbr. ber að til greina á sama hátt og þá, sem þar eiga heimili, sjá 6.

1 Skarlemur

||||| = 25
||||| = 30
||||| = 36
||||| = 30
||||| = 30
||||| = 30
||||| = 30
||||| = 21
= 196

2 Skarlemur

||||| = 25
||||| = 25
= 2
= 52

3 Skarlemur

||||| = 8

4 Skarlemur

|| = 2

Kommur

||||| = 18

Opur

||||| = 15
||||| = 20
||||| = 12
= 47

196
52
8
= 258

Endurþing 1 Skarlemur

||||| = 35
||||| = 35
||||| = 35
||||| = 30
||||| = 30
||||| = 13
= 178

Endurþing 2 Skarlemur

||||| = 20
= 2
= 22

1 Skarlemur 3 Skarlemur

|| = 3

1 Skarlemur 4 Skarlemur

| = 1

Skurur
Jonur

2 Skarlemur 1 Skarlemur

||||| = 23

2 Skarlemur 2 Skarlemur

||||| = 20
= 7
= 27

2 Skarlemur 3 Skarlemur

||||| = 4

2 Skarlemur

178
44
13
23
54
12
= 324

258

I. 1 (178) Kr. 469.92

I. 2 (22) " 116.16

I. 3 (3) " 23.76

I. 4 (1) " 10.56

II. 1 (23) " 121.44

II. 2 (27) " 285.12

II. 3 (4) " 63.36

Kammur (18) " 18.00

1108.32

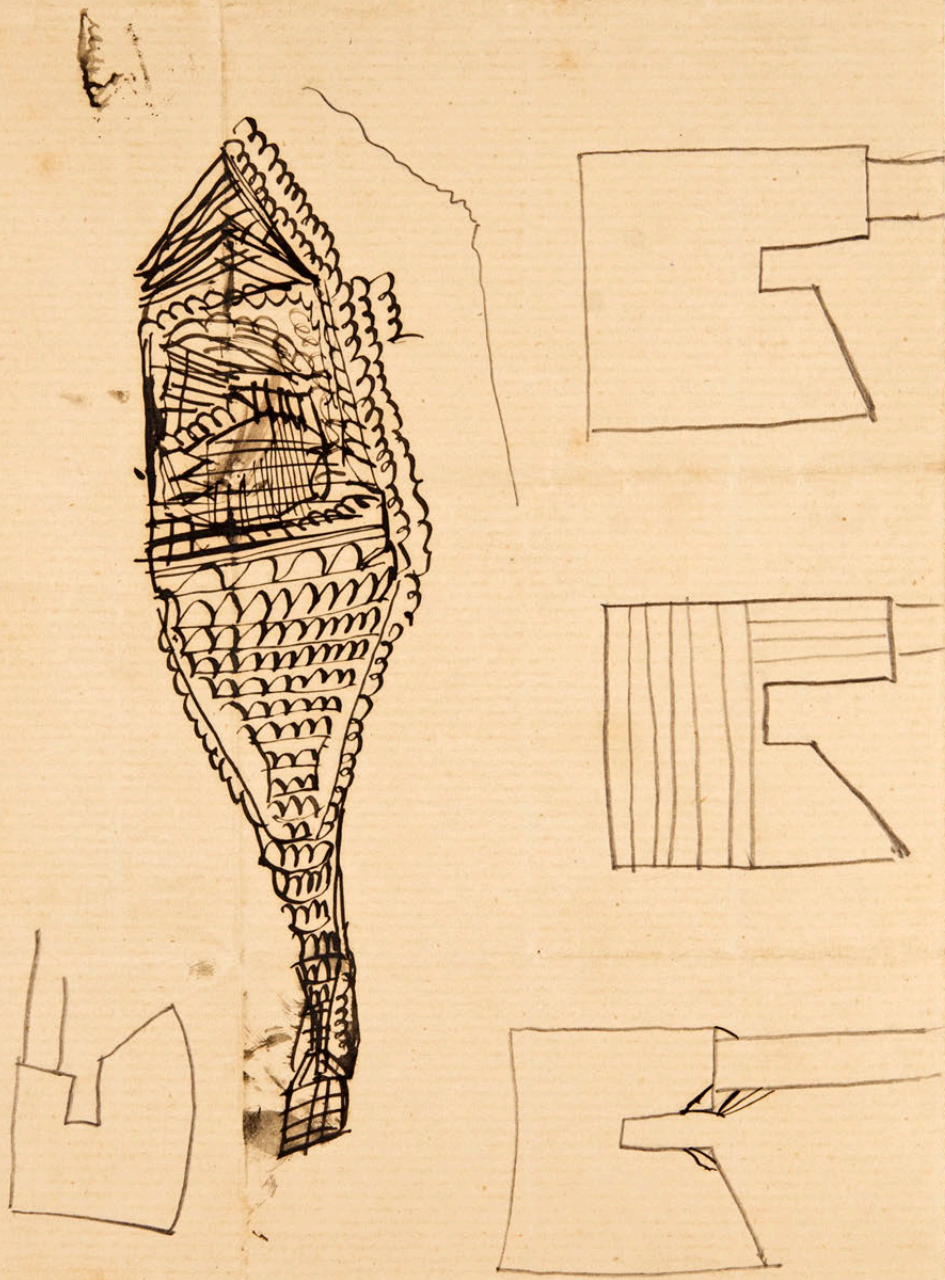
Be. Renning

Over Pakkastig
Skjerringen og Fjelling er berennet
Som gjort efter Maanednat
End Lagde Plan (og efter det
Saa Berengner gey en middelets
Søm Ljuka Kr 550 (men det er
ikke Saa Gaadt at Berengne det
Saa ~~be stem~~ Nöyagtig det Kan
vel blive Blijger og det Kan
ogsaa vil blive Kostbare (Det
Kammer sig end Paa Skjerringen
forledes den er (og för det andet
forledes det vil blive den enten
Di vil have Gaden 12 faadt Brede
Eller 14 faadt Brede (altsaa er Per
Løbendes Sama Berengne) 1 Kr 5. 00

Reykjavik den 27/9 1889
Opriismænd Gulbrann Pedersen

Dr. Jónas Jónsson
Police No. 75

Det kgl. octr. almindelige Brandassurance
Compagni for Varer og Effecter.

Børsen,
Kjøbenhavn
K.

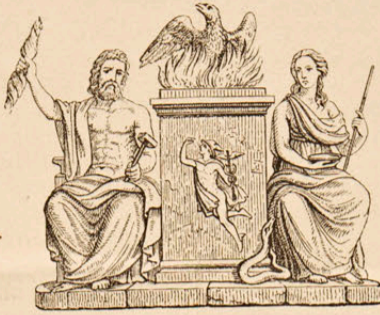
© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

No. 43670

DET KONGELIGE OCTROIEREBEDE ALMINDELIGE

BRANDASSURANCE COMPAGNI

for Varer og Effecter

forsikrer paa omstaaend Vilkaar ved denne Assurance-Police den Sum 1500 Kr.,
 siger Et Huseind og fem Hundrede Kroner,
 som Herr Oestrikkelege Ombud Jónas Jónsson
 for Þronvæddans Døremings Regning har ladet indtegne paa de i "Haugarnesi" Regjærker
 beroende: Omegru Húis, opført af Himmur med Jerndag, 25de Lengd,
8de bred, 4de høit, længtlet af Vadskeri ved de varme Hilder

Af omstaaende særlige Forsikringsbetingelser gjælde for denne Forsikring følgende:

Denne Forsikring varer i Et Aar, begynder den 29 September 1888 og ender den
29 September 1889, begge Dage Kl. 12 Middag, _____ . I For-
 sikringens Løbetid skal Compagniets Fond efter Octroiien af 1de April 1798 være og forblive til Sikkerhed for de
 forsikrede Gjenstande.

Kjøbenhavn, i Directionen for bemeldte Compagni.

N. E. TUXEN

N. F. SCHLEGEL.

G. F. JEMROTH.

Præmie af 1500 Kr. Forsikringssum à 5 p. M. p. a.: 7 Kr. 50 Øre.

For Udstedelsen tilkommer Agenten " — 25 —

Betalt.

Almindelige Forsikringsvilkaar.

- I. Compagniet overtager Forsikring paa rørlige Gjenstande af alle Slags, paa faststaaende Maskiner og Inventar, paa Skibe under Bygning og i Havn og paa Bygninger under Opførelse, indtil de kunne optages under en Bygningsforsikring. Udelukkede fra Forsikring ere følgende Gjenstande: Penge og Værdipapirer af enhver Art, Dokumenter, Krudt og andre Sprængstoffer.
- Under Forsikring paa Bohave kan være indbefattet Bøger, Pretiosa, Malerier, Kobbere, Billedhuggerarbejder og andre Konstsager til et Beløb af 2000 Kr. for hvert Slags. Større Forsikringsbeløb paa saadanne Gjenstande overtager Compagniet kun efter særlig Overenskomst.
- II. Forsikringen dækker mod Skade ved Ildsvaade, Lynnedslag og Gasexplosion og mod den Skade, som maatte bevirkes ved Foranstaltninger til Slukning og ved Bortflytning og Redning af de forsikrede Gjenstande. Ogsaa de til saadan Bortflytning og Redning nødvendige Omkostninger godtgøres af Compagniet.
- Dog erstatter Compagniet ikke den Skade, som er en Følge af Krigsbegivenheder, Overfald af bevæbnet Magt, Oprør, borgerlige Uroligheder eller Jordskjælv.
- Beskadiges eller ødelægges Hø, Korn eller nogen anden Gjenstand ved egen naturlig Opvarmning, erstattes dette Tab ikke; ej heller giver Compagniet Erstatning for den Beskadigelse, som en Gjenstand maatte lide ved i Husholdning eller Bedrift med Hensigt at udsættes for Ildens eller Varmens Paavirkning. Dersom der imidlertid herved er opstaaet en Ildsvaade, som har beskadiget eller ødelagt andre forsikrede Gjenstande, erstattes Tabet paa disse.
- I Tilfælde af anden Explosion end Gasexplosion erstattes alene den ved samme foranledigede Brandskade, men anden Skade kun, naar der er truffet særlig Overenskomst derom.
- III. Forsikringens Gyldighed er begrænset til det i Policen angivne Tidsrum. Dog kunne Forsikringer ogsaa, naar der træffes særlig Overenskomst derom, indtegnes som **vedvarende**. I saa Fald overtager Compagniet en Forpligtelse til at holde Forsikringen i vedvarende Gyldighed ved uden særlig Anmodning derom at fornye Policen uforandret ved Forfaldstid; til Gjengæld paahviler der den Forsikrede en Forpligtelse til at erlægge Præmien for Forsikringens Fornyelse i et lige saa langt Tidsrum som det i Policen angivne. Overenskomsten er bindende for begge Parter, indtil den opsiges fra en af Siderne med 14 Dages Varsel før en Betalingstermin eller i Henhold til Bestemmelsen i nedenstaaende Afsnit V. Compagniets Forpligtelse bortfalder dog fra det Øjeblik, Fornylelsespræmien ikke betales ved Paakrav, men oversidder den Forsikrede den nævnte Frist af 14 Dage, da er han pligtig til skadesløst at erlægge Fornylelsespræmien, selv om han ikke vil have forsikret hos Compagniet.
- IV. Den Forsikrede er pligtig til at udvise behørig Agtpaaagivenhed mod Ildsvaade. Navnlig paahviler det de Forsikrede, som drive brandfarlige Næringsbrug eller omgaaes med brandfarlige Gjenstande, at overholde de i Brandpolitilovgivningen i saa Henseende givne Forskrifter.
- Enhver Bortflytning af de forsikrede Gjenstande fra Forsikringsstedet maa anmeldes for Compagniet eller vedkommende Agent; ligeledes maa det anmeldes, naar der foretages Forandringer ved de Lokalteter, i hvilke Forsikring er tegnet, der forøge Brandfaren. I slige Fald har Compagniet Ret til at forlange højere Præmie eller hæve Forsikringen mod Tilbagebetaling af Præmien for den ikke forløbne Del af Forsikringstiden.
- Afhændes de forsikrede Gjenstande, bortfalder Forsikringen, medmindre Afhændelsen er anmeldt for Direktionen, og denne har godkendt Policens Overdragelse til den nye Ejer.
- Pantsættes denne Police, har Pantsætningen ingensomhelst Gyldighed ligeoverfor Compagniet, forinden den er anmeldt for Directionen. Anmeldelsen medfører for Pantstageren kun en Ret til i Tilfælde af Skade at forlange sig fyldestgjort af Erstatningssummen, saaledes som denne maatte blive fastsat efter de i denne Police indeholdte Regler, og Compagniet har ingensomhelst Forpligtelse til at inkludere sig paa Forhandling eller Processer om noget Forsikringen vedrørende Forhold med nogen anden end Forsikrede selv eller hans Bo.
- V. Enhver Brandskade skal uophødelig anmeldes for Compagniet eller vedkommende Agent. Forsikringen skal ikke føre til Vinding, og Erstatningen tilsvares kun for det ved de forsikrede Gjenstandes Undergang eller Beskadigelse foranledigede directe Tab. Den tegnede Forsikring afgiver i Tilfælde af Skade ikke i og for sig Bevis for Tilstedeværelsen og Værdien af de forsikrede Gjenstande.
- Til Oplysning om Skadens Størrelse er den Forsikrede under sit Kravs Fortabelse pligtig til inden 4 Uger efter Branden under sin Haand at tilstille Compagniet en saavidt mulig nøjagtig specificeret Fortegnelse over de brændte eller ved Branden bortkomne Gjenstande med Angivelse af den Værdi, de havde, da Branden fandt Sted. Compagniet kan forlange denne Fortegnelses Rigtighed nærmere godtgjort ved Fremlæggelsen af Forretningsbøger, Facturaer og originale Regninger eller ved de Personers Vidnesbyrd, som helt eller tildels have havt de paa Fortegnelsen opførte Gjenstande under Hænder, ved et lovligt Thingsvidne, og i fornødent Fald bekræftet med Forsikredes Ed.
- Ligeledes skal Forsikrede paa Forlangende tilstille Compagniet en fuldstændig og nøjagtig Fortegnelse over de i beskadiget eller ubeskadiget Stand reddede Gjenstande. — Compagniet er ikke forpligtet til at overtage disse, men kun til at erstatte den Værdiforringelse, de have lidt.
- Saavel den Forsikrede have Ret til at forlange, at den lidte Skades Størrelse fastsættes ved lovlig Taxationsforretning. Omkostningerne herved bæres med Halvdelen af hver Part.
- Forsikrede er pligtig til, naar det forlanges, at indsende Udskrift af Brandforhør.
- Overstiger Skaden den forsikrede Sum, bliver det Øvrige Compagniet uvedkommende; men dersom den Forsikrede i de opgivne Forsikringslocaliteter har havt Gjenstande af de forsikrede Slags til en større Værdi end Forsikringssummen, anses han som sin egen Assurandeur for det Overskydende, og Compagniet erstatter kun sin Andel af den beviste Skade efter Forholdet mellem Forsikringssummen og den hele tilstedeværende Værdi.
- VI. Efter en Brand forringes Forsikringssummen for Resten af Policens Løbetid med Erstatningens Beløb.
- Efter enhver i de Lokalteter, hvori Forsikring er tegnet, indtruffen Ildsvaade har dog saavel den Forsikrede som Compagniet Ret til ved en simpel skriftlig Anmeldelse, der for Compagniets Vedkommende kan afgives ved dets Agenter, at opsiges og fuldstændig at ophæve enhver mellem dem afsluttet Forsikring. Opsigelse skal ske senest ved Udbetaling af en Erstatning, eller, forsaavidt ingen Erstatning er fordret eller udbetalt, Maanedsdagen efter, at Ildsvaaden er kommen til den Opsigendes Kundskab. Sker Opsigelsen fra Compagniets Side, godtgøres Præmien for den tilbageblivende Del af Forsikringssummen til Udløbsdagen. —
- Erstatningen udbetales snarest muligt og senest 3 Maaneder efter at Skaden er bevist. Den kan uden nogetsomhelst Ansvar for Compagniet udbetales til den Forsikrede, selv om han ikke kan fremskaffe Policen, med mindre det forinden er anmeldt for Directionen, at Policen er pantsat. De Fordringer paa Skadeserstatning for de forsikrede Gjenstande, som Forsikrede maatte have paa Trediemand, overgaaer paa Compagniet til den givne Erstatnings Beløb.
- VII. Saafremt den Forsikrede, som driver brandfarlig Næringsbrug eller omgaaes med brandfarlige Gjenstande, ikke overholder Brandpolitilovgivningens Forskrifter i saa Henseende, saafremt Anmeldelse om Bortflytning af de forsikrede Gjenstande forsømmes, saafremt Forsikrede uden at gjøre Anmeldelse derom til Compagniet samtidig har Forsikring paa de samme Gjenstande eller Gjenstande af samme Art hos Compagniet og et andet Selskab, er Compagniet ikke forpligtet til at erstatte indtræffende Skader.
- Al Ret til Erstatning forbydes, naar den Forsikrede selv forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har foranlediget Skaden eller dens Forøgelse; naar han forsætlig fordølger eller gjør falsk Angivelse om Beskaffenheden af de Lokalteter, i hvilke han tegner Forsikring, og deres Benyttelse; naar han svingagtig opgiver sit ved en Brand lidte Tab højere end det i Virkeligheden er.

Særlige Forsikringsbetingelser for industrielle Etablissementer.

- Gasbelysnings Betingelse.** (Gas Bet.) Det er en Betingelse, at Gasblussene skulle, hvad enten Armene ere stive eller bevægelige, være saaledes anbragte, at de hverken ved Nærhed til Væg, Loft eller brændbare Gjenstande kunne medføre Fare.
- Petroleumbelysnings Betingelse.** (Petr. Bet.) Det er en Betingelse, at Lampernes Rengjøring og Paafyldning kun tør foretages ved Dagslyset og, om muligt udenfor Fabriklokalerne. Efterat være tændte skulle Lamperne anbringes paa deres faste Plads, hvorfra de ikke tør flyttes, saalænge de brænde, og ej heller efterfyldes. Forraadet af Belysningsvædske tør ikke befindes i selve Fabrikbygningerne.
- Affaldsbetingelse.** (Aff. Bet.) Det er en Betingelse, at alt Affald daglig fjernes fra Arbejdslokalerne og henføres til et i betryggende Afstand fra Fabriken beliggende Sted.
- Pudsematerialebetingelse.** (Pudsemat. Bet.) Det er en Betingelse, at det til Maskinernes Rensning benyttede Pudsemateriale enten opbrændes eller opbevares i en dertil indrettet Beholder af Jern eller Træ beslaaet med Jernblik eller henføres til et i betryggende Afstand fra Fabriken beliggende Sted.
- Tobaksrøgningsbetingelse.** (Tob. Bet.) Det er en Betingelse, at al Tobaksrøgning i Forsikringslokalerne forbydes ved Opslag.
- Disse Betingelser ere kun gjældende for Forsikringen, naar de udtrykkelig ere nævnte i Policens skrevne Text.**
- Dampdriftbetingelse.** Det er en Betingelse, at ingensomhelst Tørring af brændbare Gjenstande tilstedes paa selve Dampkjælden eller i dens umiddelbare Nærhed, og at det til Maskinernes Rensning benyttede Pudsemateriale enten opbrændes eller opbevares i en dertil indrettet Beholder af Jern eller Træ beslaaet med Jernblik eller henføres til et i betryggende Afstand fra Fabriken beliggende Sted.
- Denne Betingelse gjælder for enhver Forsikring paa en Bedrift, som anvender Damp som Drivkraft.

Þær undirskrifadur, er kosur vor-
um í nefnd á fundi býarsjórn-
arinnar 1. þ. m. til þess að endurskoða
hinnar eldri reglur um hagagöngu
í landi býarinnar, leyfum oss að
leggja það til, að samþykktar verði
þessar

Reglur
um hagagöngu og hagatoll.
í Reykjavíkinn býarlandi
1. gr.

Af landi býarinnar skal sönufud
Krossmjúri, þeggjamegin við Fidu-
tjarnarlök, ^{sem er af hagsmuni} lengingu ^{er} hafin til beitar
handa kúnn býarlúa, en Försögur
einkamlega fyrir hross ferðamanna.

2. gr.

Fyrir hagagöngu í landi býarinnar,
á meðöldu landi jarðanna Lang-
arnew og Klepps, skal greiða í
hagatoll í býarsjóð:

- a) Fyrir hvern nautgrip, sem
gengur ^{þr.} lengur (eða skemur,
2 kr. um fardagaárið.
- b) Fyrir hvert hross sámalindis 2 kr.
um fardagaárið, nema hlutad-
eigandi sámi, að það hafi gengið

i landinu skemur en 6 vikur,
þá @ einu 1 kr.

c) Tvis hross þau, er allur eru til
útlutnings; 8 aurá fyrir hver
þeirra um sólarhringinn.

d) Tvis sandfjénad, sem allur er
til útlutnings; 2 aurá fyrir kind
hverja um sólarhringinn.

3. gr.

Undanþeginn Hagatoll eru hross ^{þeirra}
ferðamanna, sem eigi eru lengur í
landi bójarins en 8 daga í hverri
ferð, og sjer þau eigi allur til útlut-
nings.

4. gr.

Hagatollur sambærnt. 2. gr. staflid a og b.
greiddist fyrir fram, á skrifstofu bójar-
fógeta, fyrir fardagaleik, eða ef ein en
skjpmann er látin í landid, ef það er
ekki fyrir en eftir fardaga. Annar
hagatollur greiddist jafnnumma og
hrossin (eða kindurnar eru teknar in
landinu.

5. gr.

Skjldir en bójarbúar (ad skjra frá
því fyrir fram á skrifstofu bójarfógeta,
er þeir láta skjpmur sínar til haugu-
göngu í landi bójarins ^{eða fyrir 6. gr. á landi bójarfógeta}, og skilmul er
(ad bæta þar hrossum eða sandfje, sem
allur er til útlutnings, nema (ad þeng-
u leyfi bójarfógeta.

6. gr.
Sá, sem breytir á móti fyrirvöldum 3. eða
4. greinar, greiðir Svöfaldan leiga toll,
og má brást við sektum að aukri
fyrir heimildarlausu nóttum á löndi
bejarins. Þær staklega liggur sekt við
ef þitt er þrossum í ^{of Valmagnsmann} Skrossmyri (p. 97)

7. gr.
Reglugjörð þessi öðlast gildi með
fardögum 1888.

Reykjavík 14. mars 1888.

Alfredur Pjetursson
Evróna

Til

bejarljómárinum í Reykjavík

	Alm. aukat.		Fast- eignar sala		Erfðafjársk.		Vitagjald		Fimheimt Samtals		Bluenniggrætt í Landkjöð	Upp í		Samtals í kr. aur.					
	Kr	a.	Kr	a.	1/2%	4%	Kr	a.	Kr	a.		Alm. aukat.	Fasteignas söluá		1/2%	4%	Kr	a.	
1/1 til 31/3	422	35	138		1864	14911	425	10			42. maí	736	45	4393	239	33	725	50	
1/4 - 30/4	557	56	4255		786	6372	655	60			2. sept	243	44						
											april								
																		355	20
	979	91	4393		2650	21283	1080	70				979	91	4390	2650	21283	1080	70	
1/5 til 30/6	1147	76	258,25				1014	80			4. sept	1200							
1/7 - 9/9	884	30	101,00				1033	60			10 -- --			359	25				
											14. nov	370	63						
											12 maí								
												259	07						
	2031	86																	
	1829	70																	
	202	16																	
	2136	06	359,25				2048	40				1829	70	359	25			2048	40
	1829	70										157	54						
	306	36										858	67					110	40

157

359,25
198,40
557,65

736,47
43,93
26,50
212,83
1019,73

370,63
356,38
14,25

58,55
297,83
356,38

239,99
42,25
180,75
458,55

3775,814011,36

8683,99
259,07
8943,06
45864
8843,06

1705,32
300,80
7,86
63,72
1670,40
3748,10

422,35
1,38
18,64
149,11
425,10
1016,58
737,84
42,25
180,75
574,30
1535,14

4011,35
445,43
207,25
212,83
3966,20
8843,06
1145,84
101,00
1296,40
2543,24

Med bræfi 26. d. októb. mán. f. á hafid þjerv,
 herra bójarfógeti, tilkynnt með undirskrifudum
 H. Ls. Fridrikssyni, að vjör höfum 17. d. maímán.
 f. á. verið loenn af bójarsjórninni í nefnd, til
 að segja álit vort um uppástungu frá gður um
 hvort sigi vori ástæða til af hálfu bójarsjórn-
 arinnar að selja vissar reglur fyrir gjóttökun
 í landareign bójarinn.

Vjör höfum vandlega í huga þetta, og er
 um einhuga á því, að full ástæða sji til að selja
 ákveðnar reglur fyrir gjóttökun í landareign
 bójarinn, svo að hver og einn geti sigi eptir sjálft
 sín gjóttök tekis gjótt hvar sem hann vill,
 of til vill sinn steininn á hverjum stáðnum,
 og valit úr hid besta; því að með því móti geta
 bójarbúar hæglega skemmt gjóttökunum, og
 gjört innan stánum óþarflega órdug fyrir
 áðrum þeim, er byggja vildu steinkús, sem allir
 matu í ska, að yrðu sem flest þjerv í hönum.
 Viljum því þinga upp á að settar verði
 þær reglur í þessu efni, sem mi skal greina.

1. Engum skal bjðan af leyft, að taka gjótt í
 Skuggahverfi á lóð bójarinn og þar allt um
 að Helgaslóðum milli sjávar og Lauganess
 bójarinn, nema á þeirri lóð, sem hverjum
 sinum er þar úr vísuð eða þjerv eptir þann
 að verða úr vísuð til húsbýggingar.

Stj 25/84

2. Ef svoði þvi, sem hakanandi mörvegur af-
markar að austan frá Skólavörðustígnum og
inn að Grounborg, og þegar umeldar lóðir
að vestan, skal bjedun af engum leyft að taka
nokkurt grjót, nema sjerstakt leyfi hejar-
sljórnarinnar Dómi til. Allumst vjer svo til,
að grjótið á þessu svoði sje til eigin afnota
hejar-sljórnarinnar í þarfir hejarinnar.
3. Ef þjórumi eða lókkunum fram með þjórumi,
hvert heldur er fyrir landi hejarinnar sjálfs
eða annara í þinghá hejarinnar, má engum
taka nokkurt grjót nema með sjerstöku leyfi
hejar-sljórnarinnar eða nefndar þeirrar, sem
hejar-sljórnin Dómi að fela það á hendur.
4. Annarsladar í landareign hejarinnar hefur hver
hejarhöfudinn rétt til fjórum um sínu, um öðruvísi
verður ákveðið, að þá ávísat svoði til grjótlöku
til húsgjörtar eða annara þarfa sína, svo
stórt, að hann þar geti fengið það grjót, sem
hann þarf til hverrar fundar fyrir sig
og skal hann því heidast ávísunar í hvert
skipti, er hann vill taka grjót til sína
þarfa; þó má htoísa þeim, sem hafa
grjóthögg eða grjótflutning að atvinnu, öðru
svoði eptir samþomulagi við hejar-sljórnina.
5. Til þess að þeim reglum, sem Dómi að
þetta settar í þessu efni, verði fylgt og
þeirra í alla stadi gætt, hejrum vjer
mánsyn til þera, að skipa sjerstakans
mann áreiðanlegan, er hejarhöfudinn geti
smíð þjer til um ávísun á grjótlöku-
svæðum og þjer honum settar málodunar

reglur til að fara eftir í málum sínum.
En með þessu er getum sýnt til, að nokkur
hafi að sjá slíkt starf borgunarslaust, verðum
sjá að telja sjálfst, að umsjónarmáttur þessi
fái hefilega þögnun í hejarsjóti, og ef um
þjórnir með gjóðlokummi vörð falið hinum
sama manni og umsjónir með málupplek-
inni, getum sjá ei allat, að sí borgun góð
hejarsjóðnum tilfinsanleg.

Reykjavík 10. d. jan. mánn. 1884

Þóroddur Magnússon. Magnús Stephensen.

Til

hejarsjóðnum í Reykjavík

	5aura merki	10aura merki	16aura merki	20aura merki	Sk.	Aur.
1. apríl voru til	98	41	.	30		
6. maí keypt samkvæmt meðfylgjandi kvittun postmeistarara	~~400~~	100	.	.	9	60
	98	141	.	30		
Notud frimerki á tímabilinu Eftir sláðrar 30. september	1	56	.	13		
24. septbr keypt samkvæmt kvittun	97	85	3	17	14	40
8. nóvembr. — — — — —	"	"	"	100	19	20
25. — — — — —	"	100	"	"	9	60
	197	285	3	117		
Notud frimerki á tímabilinu Eftir sláðrar 31. desember	100	127	"	21		
	97	158	3	96		
<i>Þessar samtals</i>					52	80

Sem þannig hefur verið varið til ^{þjónustu-}frimerkjakaupa ^{afangreiðna} á tímabilinu
 hefur mig ávísadar úr jafnabókarsjóði um leið og þú get þess að 16aura
 merkin eru komin inn í eftirsláðvarnar ^{við} ^{ídrátt} ^{við} vöxlun á frimerkjum
 og að öðru leyti votta upp á öru og samvirkun að mér er ekkert
 annað kunnugt, en að hin notuðu þjónustufrimerki aðeins hafi
 verið höfð á bréf þau og sendingar, er slík frimerki má hafa á
 samkv. augl. 3. maí 1872. —

Þorvaldur Jónsson
 5

Stellim:

Hinn fyrirbætur landa mælinga-
skurður verður að lengd 150 fatnara.
Liggjandi Reykavíkur megin við gamla marku-
gærdum, og alla leið samblöðu þannum.

Alla leið sudur að vegi, þátt jeg steki við
að skurður þessi verði grafinn, því þar er
orðit mjög grunnt ofanad gjóli, - sem
þar er allmikil af í jarðvegnum.

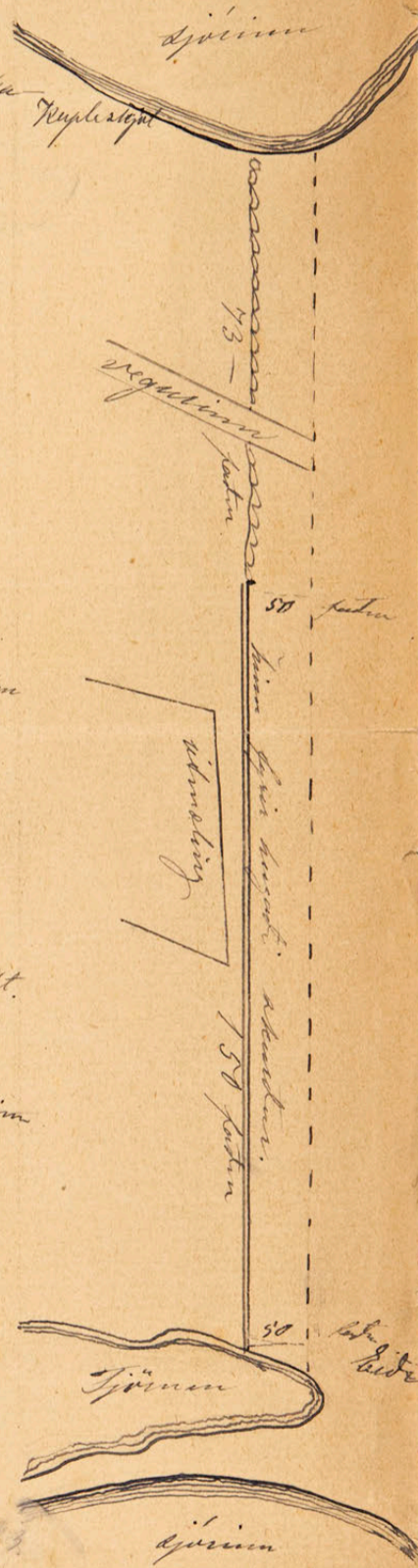
Lengdar línan frá syðri skurds-
endum og sudur að vgi, er 73 fatnara, sem
að minni áhiti er bert að gjrða með
gjólgærdi. - Lengd hinnar fyrirbætur
gjórgærdi, mælti jeg 50 fatnum fyrir austan
gamla gærdum, svo sem áður er gælt.

Skurður þessi sem verður að
lengd 150 fatnara þarf að vera 7 fet á
breidd ofan, 3 fet á djúpt, og silt fet í botni.
Og alla jeg máttinum að gjrða á dag 288 kúpt.
Gjri jeg sátt fyrir að fatnum af stökum
skurdi teaki kr. 945 eður allur skurðum
kr. 112,50.

Hver fatnum af gjórgjrdingummi
kostar að minni áhiti kr. 2,00 eður all
gjrdingin kr. 170,00. - Kostnaðr. vnt alla
gjrdinguna verður þá kr. 258,50.

Reykjavík 4. dý septemb 1899.

J. Þorsteinsson

Andsetur . . . . . kr. 36,83.

Gjöld for myndasyn. — 3 16,00

Tal hvetts. & Hjórn. Gadj. — 1 0,23

Tallur for f. á. — 3 20,00.

— 1900 — 3 178,75.

Þinggj. for f. á. — 1 14,90.

alp. gj. for 1898 — 3 0,90.

— for f. á. — 2 4,20.

kr. 271,81.

Prentare-uppb. 20/11-98 — 1 6,92.

+ Uppb. Mann 1/7-99 — 1 18,97.

+ — J. Gudlaugss. 20/7 — 1 12,41.

— C. Z. 31/7 — 1 3,76.

+ — Tr. Gunn. 11/4 — 1 2,30.

— Bryde 14/4 — 1 4,95.

— i. f. i. 10/4 — 1 5,88.

— J. Jac. 19/8 — 1 2,25.

+ — Landsb. 9/9 — 1 23,61.

— opt. Sig. Bj. 24/4 — 1 6,43.

kr. 359,29.

271,81

87,48

þrygging. 3.85
Frogetilj Gættur. 44.30

48.15

1,7 7

249.86
48.15

201.71

10.

2.55

411.75

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

44.30

Þykir að seldja þína ljótuna minni og flýttja í
upplöðastad minn hef þú mæðerid ————— 10. 100.

Þykir 13/14-99

Anni Helga son

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þegar hinn heidrada bójarsjóni með lögreglusamþykkingu frá 15. des. 1890, gerði þá ráðstöfun, að takmarkað áferð frá sem sidkast hafði með hesta og farangur ferðanna, og lagði svo fyrir, að hestar mættu eigi standa á götum bójarinnis og farangur eigi liggja þar um lengri tíma en nauðsinnlegur væri til þess að hlaða út lestirnar og koma þeim á stað, undan aflíðingarnar þær, að ferðamenn, sem voru þessu óvænir, báru sig mjög illa undan því, og að þeim aft veitir erítt að hlíðast þessum ákvæðum, vegna þess, að einginn almannur þrúfilegur stúdur er tiltekinn og útbúinn þar sem þeir í nadi og óátalid geta hlið út lestir sínar, því áðeins fáar stærstu verzlarnnar hafa svæði, sem svo eru líquð, að matud verði til þessa og eðlilega leyfa þar áðeins sínum viðskiptamönnum að nota þau.

Áf þessu leidir, að þeir ferðamenn, sem ekki eiga viðskipti við þessar fáu verzlarn, eru í vandræðum með hesta sína og farangur, og vitum sjer til þess að svitarnum fyrir þessa orði hafa þatt að koma þingud til Reykjavíkur og hosið heldur að fara til Húsnarsfjardar og verbla þar, eingöngu af þessum ástandum.

Það er því heidni vor að hinn heidrada bójarsjóni, svo fljótt sem umt er, láti útbúa nógilega stórt og rímgott sorg eða svæði á sem hertugustum stað i þunum, þar sem ferðamenn geti haft hesta sína, farangur og bagga. - Óskandi væri að í svæði þessu væri eitt eða fleiri tilíffjæleg skjóti, s. a. m. járnþök á stólrum sem væri gjuti farangurinn skemmdum, um stuttan tíma í öndrum. -

Svæði þetta getur þvíáðeins komid að matum, að það sje á hertugum stað i miðjum þunum, sem mest sem flestum verzlunarkúsum, og álitum sjer að

1
hinn eini silttekileigi stædur sje stakkstædið fyrir þaman
sälubíð herra J. Ó. Sotnensis. —

Med því að hin ádurgrinda úhvörðin Bazarstjórn-
arinnar hefir haft þessar illu aflíðingar fyrir
búinn og verzlunarmann, efurast vjir ekki um, að
hin gjafi fljóta og góða gangskúr að því að ráða
bót á þessum þæri það er alveg áumflýjanlegt að um
líð og bunnad er að hafa besta og farsingur á gófum
bazarinnis, að þá sje best á hufilgan stæð til þess,
med því að það hefir mii sýnt sig að vörðun á
stíku targe, kinnlínis fetir ferðumum frá að reka
verzlun sína hjér í Reykjavík. —

Reykjavík 22 september 1892.

Jóhanna Hansen	W. M. M. M. M.	A. M. M. M.
"	"	Steingrímur Jónsson
Áni Eyrissón	M. M. M. M.	
Ólafur Jónsson	Ólafur Jónsson	E. Þorvaldur
Ludv. Þimboeyson.	Helgi Jónsson	
G. Jón. Þorvaldsson	Ólafsson	Ludv. Hansen //
Ólafur		

Til
hinnar heidruðu Bazarstjórnar
í Reykjavík

2
m
m

[Faint, illegible handwriting in cursive script, likely Icelandic, covering most of the page. The text is mirrored across the horizontal fold.]

